

Ordinær Generalforsamling

Formandens beretning fra Balvikas...

af Annette Havemann Linnet

Undertegnede har det sidste år - for egen regning - besøgt Bal Vikas to gange og kan melde om en fredelig og harmonisk hverdag for ca. 40 små børn under to år og ca. 20 mellem to og otte år.

Som noget nyt har Bal Vikas de senere år modtaget større børn enten fra deres biologiske familier eller fra gaden. De større børn går i skole og når de kommer hjem på Bal Vikas leger de med de små. Desuden kommer en del indere på besøg og læser op - eller bringer hele familien på eftermiddagsbesøg med godbidder til alle børn. For tiden er det således en gruppe velstimulerede børn der bor på Bal Vikas.

I disse år bor en færøsk familie i Mumbai med deres to piger på 10 og 15 år fra Bal Vikas. Moderen der er fysioterapeut giver en gang om ugen massage til de handikappede børn på Bal Vikas. Det er en fornøjelse at se børnene tage afslappede og glade imod denne behandling. At møde denne familie og tale med de to piger om for en tid at være tilbage i Mumbai var en stor oplevelse. Jeg fik lyst til at vores børn kan gå på "efterskole" i Indien når de bliver større.

Det er altid dejligt at besøge Bal Vikas og mærke den varme vores børn modtages med. De fleste ayaher har været på Bal Vikas i årevis og genkender altid med glæde og nysgerrighed vores tre adopterede børn - og vores biologiske datter. At de ønsker at løfte dem, nive dem i kinden og hapse dem i hagen - er dog en prøvelse. Mens de var små fik de ikke lov, men nu hvor de er 6,7 og 8 år og har været på mange besøg er der enkelte ayahere de gerne vil op til. Den kærlighed og mildhed der i sådan et øjeblik strømmer mellem de favnende er rørende og hele turen værd.

For vores børn har disse ture gennem årene været helende og hjulpet dem til at mærke at Bal Vikas findes og på godt og ondt er en del af deres liv - og at de hører til hos os nu.

Vores yngste var fire år da vi hentede ham, og han havde brug for at få sat dette på plads efter 1½ år hjemme hos os. Derfor rejste vi alle 6 til Mumbai i Julen og tre måneder senere tog mor og søn en tur alene.

At blive taget i hånden af sin seksårige dreng og vist rundt på Bal Vikas, og lytte til et fint og velformuleret dansk om hvad han har oplevet der, - det har knyttet os tættere sammen og helet en stor del af sorgen over vi måtte undvære hinanden de første fire år af hans liv.

Jeg kan varmt anbefale at man rejser tilbage og besøger Bal Vikas med sine børn, så snart de mestrer det danske sprog.

Annette Havemann Linnet
Formanden